

Els animals domèstics fan gastar 55.000 milions de pessetes l'any

Amics que costen de mantenir

Més de cinc milions de famílies conviuen a l'estat espanyol amb una mascota. Enguany es gastaran vora 55.000 milions de pessetes per comprar-los menjar. Només els aliments preparats representen 28.000 milions, un bon mos econòmic.

Vora 23 milions d'animals de companyia conviuen a l'estat espanyol amb 5,5 milions de famílies, segons les dades elaborades recentment per l'Associació Nacional de Fabricants de Pinsos (ANFAAAC). En la seua alimentació es gastaran enguany 55.000 milions de pessetes, segons els càlculs que fa el mateix col·lectiu.

No hi ha dubte que durant els últims anys s'ha constatat un ràpid creixement del nombre de mascotes. Aquest fenomen, lògicament, ha provocat un canvi radical dels hàbits dels propietaris. "L'ús d'aliments preparats ha originat un increment espectacular del volum de negoci en

el mercat dels animals més petits, però alhora s'ha constatat un fre en el consum d'aliments per als animals més grans", assenyala un directiu d'una important empresa del sector. Les últimes enquestes sobre els resultats del sector ho corroboren. Del 25% d'increment de les vendes amb què va tancar l'exercici del 1990, l'any passat el sector es va haver d'aconterar amb un 12%. Les causes d'aquesta desacceleració no s'han aclarit del tot fins ara. Malgrat el notable increment d'animals domèstics a Catalunya i al País Valencià, per exemple (el 15% i el 13% respectivament durant els últims cinc anys), el conjunt de l'estat espanyol està molt lluny d'assolir els nivells d'altres països

europeus. El 28% de les famílies de l'estat espanyol tenen algun tipus d'animal de companyia, però els països europeus més industrialitzats dupliquen aquest percentatge. A Holanda, per exemple, la xifra puja fins al 52%; a Itàlia i Gran Bretanya se situa vora el 50%.

Sempre hi ha excepcions a la regla. Els espanyols són els primers europeus a tenir a les seues cases alguna varietat d'ocells. El 26% de les llars, segons les últimes estadístiques, tenen alguna d'aquestes petites mascotes (al voltant dels 6 milions) mentre que a la resta dels països europeus, el percentatge no supera el 14%.

Per la majoria dels experts en la matè-

Més de 120.000 tones d'aliments per a animals es consumiran durant el 1993.

RAFA GIL

ria, el potencial de creixement per al cas espanyol no es basa tan sols en el reduït nombre de llars que tenen mascotes, "sinó en la modificació dels hàbits dels propietaris", diu un directiu d'una empresa fabricant de pinsos. En tot cas, una de les diferències fonamentals entre els hàbits dels propietaris d'animals domèstics de l'estat espanyol respecte als de la resta dels europeus està en la manera d'alimentar-los. Mentre que fora dels límits de l'estat els propietaris de mascotes són compradors habituals de menjars preparats i clients d'altres activitats econòmiques que giren al voltant d'aquest món, els espanyols fan un ús molt inferior d'aquests serveis.

ALIMENTS PREPARATS

Només el 35% dels nostres propietaris d'animals domèstics compren aliments preparats una o més vegades per setmana. La diferència amb Europa és abismal. El 60% dels animals de companyia de la CE mengen tots els dies un producte preparat. Als Estats Units, la xifra arriba fins al 95%.

Al marge de les bones perspectives que en teoria té el mercat, no falten les conclusions pessimistes per al futur immediat. "El creixement pot ser pràcticament zero per al 1993", declara Fernando Jornet, actual president de l'ANFAAC i propietari de l'empresa Friskies, que ocupa un dels primers llocs del sector. No obstant, el sector es manté en un nivell productiu raonable. Les despeses només per a l'alimentació dels animals totalitzaran 28.750 milions de pessetes, equivalents a 120.000 tones consumides durant el 1993. El 60% correspon a aliments per a gossos, (17.250 milions de pessetes); el 30% (8.625 milions) per a gats i el 10% restant el consumeixen les altres mascotes. Malgrat

La identificació dels animals s'imposa cada dia més. RAFA GIL

L'alimentació d'animals és cosa de vint empreses. RAFA GIL

Una de cada quatre llars tenen alguna mascota. RAFA GIL

les grans diferències entre els hàbits dels europeus i dels espanyols, el comerç d'aliments i complementos d'animals de companyia mou més de 200.000 milions de pessetes. En el capítol més important figura la fabricació i venda de pinsos.

El pastís d'aquest negoci, malgrat l'absència de dades que ho puguem confirmar, se'l reparteixen una vintena d'empreses. Tres d'elles són els líders indiscutibles: Effen Espa-

na, del grup nord-americà Mars, Gallina Blanca Purina i Friskies, del grup Nestlé.

Segons dades facilitades per l'Associació de Fabricants d'Aliments i Accessoris per Animals de Companyia, el cens estatal dels anomenats animals domèstics supera els 20 milions. Tenint en compte que aquest cens fluctua ràpidament, es pot afirmar que aproximadament l'11% dels tres milions de gossos censats viuen al País Valencià, Múrcia i Albacete, mòdul geogràfic que utilitza el sector per a dividir per àrees l'estat espanyol. Igualment, el 15% dels dos milions de gats i el 20% dels 5 milions d'ocells són, diguem-ne, "valencians", segons confirmaven a EL TEMPS fonts

del sector.

ELS MENJARS QUE VENEN DEL SUD

De les 100.000 tones de pinsos que es consumeixen a l'estat espanyol, vora 40.000 tones són importades de països de la Comunitat Europea o dels Estats Units.

La indústria dels aliments preparats per a animals dona feina a 18.000 treballadors directament en les fàbriques i xarxes de comercialització. Altres 50.000 persones i les seues famílies viuen, indirectament, de la preparació, fabricació i venda dels diferents preparats d'aquests aliments. El

marge de desenvolupament del sector és molt petit comparat amb les seues capacitats futures. Si tots els animals s'alimentaren exclusivament amb productes preparats, les empreses ubicades a l'estat espanyol haurien de fabricar 800.000 tones en lloc de les 120.000 que se'n produeixen a hores d'ara.

Pel que fa a la divisió del mercat, segons es tracte de productes humits, (llaunes o embotits) o de productes secs, la gamma d'Effem (Pal, Whiskas, Kit e Kat i Chapi) van al capdavant, especialment en la varietat dels humits. Friskies, amb el seu producte homònim i la línia de carn enllaunada Gourmet, manté una posició interessant, mentre que Gallina Blanca Purina és el líder en el segment dels aliments secs amb les marques Dog Chow i Cat Chow.

La resta del mercat se'l reparteixen poc més d'una dotzena de marques entre les quals figuren Trouw Ibérica, Royan Canin, Ibérica Bioter i Conagra, amb capitals estrangers, i les espanyoles Visan, Nido, Frigolouro i l'alacantina Productes Kiki.

Respecte als canals de distribució, la meitat de les vendes es fan en llocs especialitzats del sector (magatzems de pinsos i clíniques veterinàries) i l'altra meitat en supermercats i hipermercats. Una vegada dins, els negocis poden ser florents, però entrar-hi i mantenir-se sembla una tasca prou difícil. Segons els comptes que fa l'ANFAAC, perquè una nova empresa pugui fer-se un lloc ara mateix en la fabricació i comercialització d'aliments d'animals, "caldrà comptar amb unes despeses superiors als 1.000 milions de pessetes en un termini de tres anys, a causa principalment de la forta inversió publicitària que es necessita".

EL QUE IMPORTA ÉS LA PUBLICITAT

És cert que dins del sector les empreses destaquen per l'alt percentatge de beneficis que han de destinar a promoció i publicitat. Durant el 1992, el sector ha destinat a la publicitat dels seus productes una xifra aproximada als 2.000 milions de pessetes, quasi el 8% de la facturació global. En condicions normals, segons assenyalen els especialistes, la part de publicitat no sol superar el 3% de la facturació final. Tot això confirma que la inversió en publicitat s'ha duplicat els darrers anys. Dels 1.170 milions de pessetes facturats el 1989 s'ha passat als 2.000 milions a finals de l'any passat. Per aquesta raó, els experts han arribat a la conclusió

que com més forta és la crisi, més grans són les despeses que es destinen a la publicitat.

A més, està suficientment demostrat que per aconseguir una major quota de mercat, els empresaris no estalvien cap esforç. La major part de les inversions, el 81% concretament, es destinen a la Televisió, i la resta a la premsa escrita i a la ràdio. Tot i això, des del 1989, la pantalla de televisió ha cedit aproximadament un 10% del total facturat als anuncis per ràdio i premsa escrita, segons destaquen les últimes estadístiques sobre la matèria.

MÉS DE 8.000 MILIONS PER A LA SALUT DELS ANIMALS

Al marge dels 23.000 milions que es gasten en pinsos, l'alimentació dels animals de companyia té unes despeses suplementàries cinc o sis vegades superiors a aquesta quantitat inicial en concepte d'altres productes tan necessaris i importants per a la vida dels animals domèstics com ara l'alimentació.

En qüestió d'articles zoonosanitaris, el sector genera una facturació d'uns 8.000 milions de pessetes. Les despeses en clíniques especialitzades (hi ha uns 2.000 veterinaris censats com a especialistes), sumen uns 11.000 milions de pessetes anuals. Actualment hi ha aproximadament unes 3.000 clíniques veterinàries privades censades.

Segons Pilar Gurria, presidenta de l'Associació de Veterinaris de Petits Animals (Avespa), "encara fa falta molta més mentalitat sanitària per part dels propietaris d'animals domèstics". Un gos francès, per exemple, visita per norma el seu veterinari dues vegades a l'any. Els nostres cans, per contra, ho fan tan sols una vegada cada any i encara gràcies perquè alguns esperen dos o tres perquè l'especialista li faci un petit examen general. Es pot dir d'altra manera: mentre que a França, un veterinari pot traure suficients beneficis de la seua especialitat amb 1.500 clients, ací li'n farien falta com a mínim tres mil per a mantenir la mateixa renda. És normal, doncs, que es multipliquen els tancaments d'establiments sanitaris especialitzats. Pilar Gurria no amaga les previsions pessimistes per al futur de la professió. "Molts veterinaris públics —diu— es veuran obligats a trobar noves eixides professionals d'ací a poc. El més fàcil serà dedicar-se als animals de companyia, ja que les granges, grans o petites, necessitaran un sol veterinari". Cal afegir-hi el problema, a cinc o sis anys vista, quan es dupli-

Nou centres especialitzats han fet pujar el nivell de manteniment d'animals domèstics.

HAFÀ GIL

que el nombre de llicències universitàries i els nous diplomats busquen desesperadament un lloc per començar a treballar.

MÉS DE 100.000 GOSSOS IMPORTATS

La importació d'animals és un altre factor capital dins la dinàmica general d'aquest sector. Comprar animals de l'estranger és moda. Tot i que és prou difícil en aquests moments fer un càlcul aproximat de la quantitat final que representa aquest capítol en les despeses globals, alguns experts s'aventuren a avançar que les importacions superen fàcilment els 5.000 milions de pessetes.

Durant l'any 1991, segons dades del Ministeri d'Agricultura, a l'estat espanyol es van comprar al voltant de 100.000 gossos provinents de l'estranger, amb un valor total de 3.000 milions de pessetes.

El món dels animals domèstics, per altra banda, ha sorgit des de fa temps una àmplia gamma d'empreses de serveis, la contribució econòmica i financiera de les quals també és difícil de calcular amb exactitud. Hi ha molts centres d'aprenentatge i d'ensinistrament i residències especialitzades que fan augmentar la qualitat de vida i els nivells tècnics de manteniment dels animals de companyia. I per consegüent els preus en general.

L'àmplia oferta de nous serveis està directament relacionada amb les noves tendències i gustos dels propietaris. Cada vegada més, els que desitgen una mascota demanen que siga de raça. Als preus

actuals del mercat, comprar un gos o un gat autèntics no baixa de les 25.000 pessetes. No és difícil, si el cadell és de caça, que arribe a tenir un preu entre les 100.000 i les 200.000 pessetes. Els santbernats o els mastins són comprats per 80.000 o 100.000 pessetes. El preu es multiplica extraordinàriament si el pedigree (certificat de raça) és important.

Per aquest motiu principalment, alguns animals de companyia s'han convertit en productes molts buscats per xarxes internacionals, especialitzades en el tràfic de mascotes robades. Contra aquest comerç il·legal s'utilitza darrerament una arma prou eficaç. Per controlar aquest tipus de contraban s'imposa cada dia més la utilització de microxips d'identificació. Aquests aparells en miniatura es col·loquen sota la pell de l'animal amb una àmplia informació impresa que en qualsevol moment pot ser llegida mitjançant un senzill decodificador.

Aquesta tècnica, junt amb al més tradicional tatuatge, està prou estesa en el conjunt dels països europeus, però no gaire encara a l'estat espanyol. Segons un col·lectiu de veterinaris valencians, només hi ha 15.000 gossos identificats per algun procediment. De tots, però, solament 5.000 porten microxips, malgrat que aquest últim sistema és considerat per la totalitat dels especialistes com el control d'animals més fiable i més barat del futur.

Ignasi Pellicer